

מסורת הש"ס

א) (מספ"י פ"ב ע"ג.)
ב) (ש"ס מח"ד.) ג) ליקט
כתיב (ת"ל.) ד) י"ב
יפתלג.

תורה אור השלם

1. ד"ר יצחק ב"ר יצחק
ב"ר יצחק ב"ר יצחק
האריך תקופת השנה;
שמות ל"ב

גליון הש"ס

גם' פי סבר כ"ל חג ע"ג.
עין ע"ג ל"ג חגיגה דף י"ז
ע"ג פ"ב א"י.

הגהות ה"ב"ח

א) (ש"ד ד"ה ש"ה ש"ה)
לפי ד"ר ש"ה ש"ה
ניסן ותקופה:

מוסף רש"י

יום תקופה גומר כ"ו.
למאן ד"ר נעמד ז' ע"ג
לפ"ן.

דיני ממונות בשלשה פרק ראשון סנהדרין יג. רבינו חננאל

רבי יוסי אומר אחד ועשרים יום. אם לר' תנן תפלת כ"א יום מחדש וליעבורה לאלול ד"ב מיקלע משרי בחד"ו דוקא לאחרי' דקיימי בתקופת ניסן הוא דפרין לקמן וליעבורה לאחר משום דמניין בקייטא לחסר חד ירחא טפי מכסדרין וימור משרי לדוכתיה כיום

רבי יוסי אומר אחד ועשרים יום ושניהם מקרא אחד דרשו יהנ האסיף תקופת השנה וכו' סבר כוליה חג בעינן בתקופה חדשה ומר סבר מקצת חג בעינן בתקופה חדשה מאי קא סברי אי קסברי יום תקופה גומר בלא הבי נמי לא למ"ד כוליה חג איכא ולא למאן דאמר מקצת חג איכא אלא קסברי יום תקופה מתחיל מתיבי יום התקופה גומר דברי רבי יהודה רבי יוסי אומר יום תקופה מתחיל ועוד תניא אין מעברין את השנה אלא אי"כ היתה תקופה חסירה רובו של חודש וכמה רובו של חודש ששה עשר יום ר' יהודה אומר שתי ידות בחודש וכמה שתי ידות בחודש כ' יום ר' יוסי אומר מחשבין ששה עשר לפני הפסח מעברין ששה עשר עשר החג אין מעברין ר"ש אומר אף ששה עשר לפני החג מעברין אחרים אומרים מיעוטו וכמה מיעוטו ארבעה עשר יום קשיא אומר מר רבי יהודה אומר שתי ידות בחודש עשרים יום רבי יוסי אומר מחשבין ששה עשר יום לפני הפסח מעברין היינו רבי יהודה יום תקופה גומר ויום תקופה מתחיל איכא בנייהו אומר מר ששה עשר לפני החג אין מעברין אלא לרבי יוסי ששה עשר לפני החג הוא דלא הא שיבסר ותמניסר מעברין והאמר ששה עשר לפני הפסח אין בציר לא לא אידו ואידו אין מעברין ואידי דתנא רישא ששה עשר לפני הפסח תנא נמי ששה עשר לפני החג ר"ש אומר אף ששה עשר לפני החג מעברין היינו תנא קמא איכא

הגון ור"ם מפרש דלקמן פרין לכולהו מנאי דאשכחנא כמה מנאי דלא חישי לחד"ו כי היא דס"פ אלו קשרים (שנת דף ק"ג.) דמלני שנת קרינטי ניום הכפורים פלגי נה רכי (ד' שמעון) ור"ע וכי משני ממלעלה למטה קא חשיב ה"ה נמי לכולהו מנאי מ"ק ורבי יהודה ור' יוסי ור"ש קשה דלא ימאן לפרש כן מילתא דר' יוסי דקמי ט"ו לפני הפסח מעברין ט"ו לפני החג און מעברין ועוד דכ"פ הליל (פסוק דף נ"ד) לא לשכח מנא דאחיא כותיה מתניין דמלני שנת קרינטי ניום הכפורים אלל אחרים ועוד דכ"פ דמנאי לעולם לאחרי' דמנאי קיימי משמע דתנא לשני דלא תקישי וליעבורה לאחר ולא זריכמו לנימור דמלעלה לתירך קחשיב ומיהו גם לפירוש הקונטרס ז"ל ע"כ דכ"פ לא תירך כלום מקשיא דליעבורה לאחר דהא אליבא דאחרים קיימי דלא חישי לחד"ו ולר' נמי לומר לדידיה דמלעלה למטה קחשיב ומהא עימא נמי כחנסי דחג בקונטרס לפרש דמעברין לאחר שפיר משום דאפשר לתקוי אשרי נחד מירמי קייטא דלא לר' תנן לטעם זה כיון דאליבא דאחרים קיימי ואין להקשות דהשמיא נמי כי נעבר חדש שלם מיקלע משרי בחד"ו למאן דאמר טפי מכסדרין וכן למאן דאמר ל' יום לחסר חד מירמי קייטא: פירוש מ"ז דפי הפסח מעברין. סירוש ט"ו וטופלת כ"ב משום משרי תקופה נופלת כ"ב וליכא אפילו

מקלח החג ואפילו נופלת תקופת ניסן כג"ז בנ"א או בחמילת היום או בשש שעות כיום מיקלע נמי תקופת משרי כ"ב שרי ים בין תקופה לתקופה ל"א יום ו' שעות ומחנה אלל דכי נפלה תקופת ניסן כ"ב פסקא ליה דלעולם מעברין אלל כג"ז אס בחמילת הלילה נופלת או בחגי הלילה אין מעברין ומשם ולין מעברין: איכא

מקלח החג ואפילו נופלת תקופת ניסן כג"ז בנ"א או בחמילת היום או בשש שעות כיום מיקלע נמי תקופת משרי כ"ב שרי ים בין תקופה לתקופה ל"א יום ו' שעות ומחנה אלל דכי נפלה תקופת ניסן כ"ב פסקא ליה דלעולם מעברין אלל כג"ז אס בחמילת הלילה נופלת או בחגי הלילה אין מעברין ומשם ולין מעברין: איכא

בתקופה ישנה לפיכך צריך להיות התקופה חסרה י"ט יום וכיום כ' תלה התקופה. נשאר יום א' מן החג בתקופה חדשה והוא יום ערב. שהוא אחריה חילול של התקופה מן החדשה הוא דיון אפי' כיום כ"א לחודש אס חלה התקופה דיו והאי דקמי ר' יוסי אומר ר"ו לפני החג אין מעברין לאו דוקא הוא דהא אפי' ר"ו או י"ח או י"ט או כ' אין